

Extras din stenograma ședinței Senatului din **23.03.2009**

Domnul Gheorghe Marcu:

Mulțumesc, domnule președinte.

Domnule președinte,

Stimați colegi,

Declarația mea politică de astăzi se intitulează „Venele deschise ale României”.

În intervenția avută în plenul Camerelor reunite ale Parlamentului, urmare analizei și adoptării bugetului de stat pentru anul 2009, afirmam că economia românească, cât și societatea în sine sunt caracterizate de disfuncționalități și mari inechități sociale. Cauza acestor erori s-a datorat fie incompetenței factorilor decizionali, fie presiunilor exercitate atât din interior, cât și din exteriorul țării.

Aceste presiuni au determinat guvernele să facă așa-zise reforme structurale ale economiei, constând, practic, în închiderea societăților comerciale. Astfel, s-a micșorat sfera productivă, cea generatoare de taxe, impozite și contribuții care participau la formarea bugetului țării.

Urmare acestui fenomen de dezindustrializare, mulți salariați ce făceau parte din populația activă au luat drumul Occidentului, s-au retras în mediul rural sau au sfârșit ca șomeri.

Pe de altă parte, s-a creat un mare dezechilibru între numărul de salariați din economia reală și cei din sistemul bugetar.

De asemenea, a fost introdusă și mediatizată agresiv teza că statul este cel mai prost administrator. Fiind pusă această anatcmă, că numai în urma privatizării se va crea o economie competitivă, ne-am trezit cu roiuri de consultanți și investitori strategici, plaja acestora variind de la SRL-urile unor foști studenți arabi în România până la companiile internaționale. Fiecare a luat câte ceva, în funcție de pretențiile sale.

SRL-urile s-au apucat voinicește de tăiat, demolat și lichidat activele societăților, făcând planul la exportul de fier și neferoase. Ceilalți investitori mai cu pretenții au acaparat piața energetică și distribuția acesteia, precum și sistemul bancar.

Am constatat că am externalizat tot ce era mai bun și mai eficient, iar pârghiile de acțiune ale Guvernului sunt insuficiente pentru a răspunde nevoilor sociale tot mai acute. De aceea, suntem constrânși să apelăm la împrumuturi.

De ce este necesară această abordare aici? Deoarece Executivul solicită un împrumut care să fie garantat de statul român, iar noi, cci prezenți sub această cupolă, suntem expresia concentrată a întregii națiuni române.

Împreună trebuie să găsim cel mai bun răspuns la întrebarea:

Cum poate România să răspundă cel mai bine acestei situații?

În accepțiunea largă, sistemul bancar ne dirijează viața invizibil și ne însoțește pretutindeni, din cauza faptului că banul este liantul și numitorul comun al tuturor valorilor materiale.

Referitor la modul cum vor fi utilizați banii împrumutați, situația este neclară. Indiferent că folosim termenul de „injectare” sau „infuzie”, acțiunea constă în capitalizarea sistemului bancar. Între economia reală și sistemul bancar trebuie să existe o strânsă interdependență.

Banul în economie este precum sângele în corpul uman: asigură legătura dintre toate entitățile, se înmulțește și menține viața economică.

În țara noastră, această legătură biunivocă nu a fost și nu este perfectă. Băncile au creditat specula imobiliarelor și a consumului din import, țara noastră devenind mai mult o piață de desfacere.

În urma privatizării sistemului bancar, băncile din România au devenit subsidiarele celor centrale. Sistemul fiind deschis, indiferent ce se legiferează și ce promisiuni acoperite cu contracte se fac, fluxul de lichidități va depinde de decizia luată de la centru și care, din păcate, nu se află pe teritoriul țării noastre.

Făcând o trecere în timp și cuantificând în euro valoarea obținută de statul român prin privatizarea întregului sistem bancar românesc, observăm că aceasta nu reprezintă decât aproximativ 25% din valoarea împrumutului ce se discută în aceste zile.

Ținând cont de volumul capitalizării sistemului bancar urmare împrumutului, statul român poate deveni acționar majoritar sau chiar poate cumpăra acțiunile deținute de către actualii acționari.

Sunt curios să văd dacă infuzia de capital în băncile românești cu capital străin va ține cont de legislație și de condițiile concrete ale realității românești. Poate așa, solidarizându-se cu situația concretă, factorii decidenți vor înțelege mai bine frământările noastre, precum și gustul amar al dependenței de contextul economic, de criza financiară și nevoia de a face ceva pentru semenii noștri.

Cel mai dureros este când vedem cum fluxurile financiare împreună cu fluxurile inteligenței tinerilor specialiști părăsesc teritoriul acestei țări și, de aceea, declarația politică de astăzi am intitulat-o simplu „Venele deschise ale Românicii”.

Vă mulțumesc pentru atenția acordată.